

олтарь, подирь го заклаха и изгориха тѣлото му. Единъ слѣпъ старецъ, Данчо Стригаловъ, го вързаха въ къщата му и послѣ го изгориха живъ. Единъ другъ старецъ, единъ общъ благодѣтель, за милость та на когото свидѣтелствувать и турци християне, на име Златко Богадиевъ, му извадиха очи ти, послѣ го заклаха и изгориха. На попъ Нестора единъ войникъ, който искаше да му земе парити, прѣврза му прѣсти ти. Отъ 8-тѣхъ селски попове, четворицъ та ги убиха. Всички ти цркви се растуриха; трудъ тѣ, който си дадоха да ги оквернегъ, доказова на каква голѣма степенъ е ненависть та на мусул. камъ християне ти. Подъ олтарь тѣ и подъ подьтъ на црква та св. Богородица ископаха голѣми трапове да трѣсетъ имане. Тѣла та на много дѣца са ископани съ същата та цѣль и хвърлени послѣ на кучета та.

При всичко това Панагюрскити пагуби са малки споредъ други ти мѣста; нѣ споредъ грабежъ тѣ и бѣдствина та бѣха по-голѣми отъ други ти мѣста. Мѣстна та индустриа је съединена съ свѣтъм и жителнети, освѣнъ пагубити, шго прѣтърпѣха, принудиха ги да платетъ разноски ти на редовната войска. Една житница съ жито, когато принадлежаше на единъ камзамалинъ, се изгори отъ войска та, жителнети се накураха да платетъ стойность та му отъ 760 т. л.

Потъпковане на въстанието.

Хафузь-паша като призе Панагюрскити отиде връзъ Петричъ (339 къшти), и го изгори. Петричъ остана въ ръцѣ ти на баши-бозуци ти 10 дни. Тамъ погинаха 15 Турци (Българети казватъ само 6). Повече отъ 88 души Българе се убиха въ това село и дѣца та се мъчиха съ най-бесчовѣчнъ начинъ, Хафузь паша съшто оплѣни и изгори съ редовната войска села та Мечка, Мухово, Бана, Попинци, Бѣта, Раковица и много други. Тако речи всичкий добитѣкъ отъ тия мѣста се откара. Хасанъ паша, който идеше отъ Нишъ, стигна въ недѣла на 2 май въ Кападжикската Клисура: Туреката власть казова, че той се је срещналъ съ въстаницити и че ги разбилъ съ свѣтъм, като избилъ мнозина отъ тѣхъ. Официалний рапортъ, обнародованъ въ La Turquie искарова на 200 души мръгвити, които са останали на бойното поле. На 3 май Хасанъ паша пристигналъ въ селото Вѣтрень, на 18 мили на С. отъ Пазарджикъ, безъ да е срещнотъ ни най-малко упорство (споредъ официалний рапортъ); въ таа околность селанети се подчинили и цѣловали топовети и орѣжката на войницити за бѣлѣгъ на покорность.

Нѣ тии пакъ бомбардираха селото и изгориха црква та, 156 къшти (отъ 350 български къшти въ това село) станаха плѣчка на пламеньтъ, а останалити ги обраха. Подиръ два дни послѣтени на грабежъ и разрушене, Хасанъ паша проводи да кажатъ на Вѣтреньци, които са побѣгнали въ Листрино, че могатъ да са върнатъ въ къштити си. До 40 души, по-голѣмата частъ мъже се избиха. Хасанъ паша, откакъ изгори и ограби Секлари, Дерорманъ, Церово и Пластица, оправил се за Т. Назарджикъ. Доказано е, че въ послѣдното село 86 души са убити отъ войската.

Има твърдѣ занимателни подробности връзъ дѣйствиата на войската подъ команда та на Хасана: тии произлизатъ отъ единъ изворъ, който никакъ не може да се подозри въ прѣувеличение относительно за Турцити. Азъ шта говорна за писмото на единъ Турски офицеринъ, испратено отъ Ихтиманъ на 14 май и напечатано въ една денеша отъ г. Blunt, английскій консулъ въ Солунъ, който је добръ познатъ за симпатити си камъ